

Føroya størsti vingulskøltur

Óðlitandi hevur fólkafløkkurin altíð verið, men hesa seinastu tíðina hevur hann sett krúnuna á verkioð, við tað at hann letur seg brúka sum aktíngarhundur hjá donsku konservativu-privatkapitalistinum — teir beita fólkafløkk-in, og hann goyr døgliga fyri teir bæði á donskum og føroyskum. Men kanska er hetta ætlað, tí Knút Wang vil vera høgt uppá strá — hann fær ser danskan hægstarættarsakførara at verja seg, tá annar føroyingur bert fær ser landsrættarsakførara. Tað besta av øllum er, at Dagblaðið sigur 5. desember 1961 í greinini: »Flest tákioð teimum«. At fólkafløkkurin er ein privatkapitalistiskur flokkur. Hetta er ikki fyrsta ferðin Knút Wang hevur fortalað seg og lopið fram av, men tað var gott, at hann segði tað sjálvur — tí fólkafløkkurin hevur mótmælt hesum áður — at hann er reidara-grossista- og stórmannaflokkur, og at peningavaldið stendur aftan fyri hann. Men nú hevur Knút Wang sagt tað sjálvur, og hann sleppur ikki frá tí, hvussu hann roynir, hann hevur skrivað seg fastan og lumpað seg sjálfan. Knút Wang er to oførur at penta ósannindi saman um vingulskøltar og brúka kanni-ára orð, sum onki hampafólk tekur upp á tunguna — við slíkum orðum domir hann seg sjálfan niður í skittin. Men hann gloymir at siga frá, at Føroya størsti vingulskøltur er fólkafløkkurin — hann vinglaði frá ørstu loysing til svartasta samband í eini hendavending — tað er størsta vingl og sleingjan í Føroya søgu, ið nakar flokkur hevur havt. Tað kunnu allir javnaðarmenn — og aðrir framburðsmenn ásanna, eins og fólkafløksmenn, um teir vilja vera sannførir. Veikur í knønum læt fólkafløkkurin seg reka av tingi av tí sama kongi, hann hevði sett av.

Ein grein hjá Tage Mortensen í Berlingske Tidende eitur »Pjat sagde redaktøren, og så blev der ingen løsrivelse«. Hetta kemst av, at fólkafløkkurin bað um upptøku av lýsing í Dimmalætting, ið boða skuldi frá, at hitt føroyska tjóðveldið var sett á stovn aftan á 14. september 1946. Bert blaðstjórin á Dimmalætting gjørdi eitt floyt og segði »pjat«, so var øll loysing hjá fólkafløkkinum farin í vaskið. Øll hansara stremban og málageipan bráðtagnaði, og fólkafløksmenn fóru aftur at brúka donsk klæði.

Satt er tað, at fólkafløkkurin er eitt »pjat« — hann er hvørki sjálvstýrisflokkur ella sambandsflokkur — hann er onki, hann vinglar so nógv dag frá degi, at ongin veit, hvat hann hugsar ella vil. Boðberi fólkafløksins kemur aldri fram við einum veruligum og sakligum landspolitikki. Hvi? tí, teir hava einki at visa fram ella at siga — í mun til tað javnaðarflokkurin hevur at visa fram — teirra jukan er sum oftast upp í saman — ósannindi — tvælt og persónlig jagstran — sum t. d. á P. M. Dam, ið tveitti fólkafløkk'n út úr landsstýrinum, og Johan Nielsen, ið blakaði teir út av danatingi. Tey álpu, ið oddafiskar fólkafløksins gera á hesar nevndu javnaðarmenn og aðrar, eru av blankari óvundsjúku — men tað kunnu vit javnaðarmenn vera fegnir um — tí tann, ið óngan óvundsmannin átti, var illa farin — teir gomlu bóðu Gud um óvundsmannin. Tað er vónleyst at víðgera syndir og niðurgongupolitikk fólkafløksins í eini blaðgrein, tað má gerast so við og við. Tó skal eg lýsa fólkafløksins luttøku í endurnýggjanini av skipafotanum. Ongan tíð hevur ein so stór fjóld av fiskimonn-um verið noydd at ryma av landinum fyri at vinna sær føði, sum tá fólkafløkkurin sat við maktina, og skipaflo-tin minkaði hesa tíð við 5.500 tonsum. Av hesum sæst, hvussu eidasóður hann hevur verið fyri hovuðsvinnu okkara.

Tá onkur spurdi, hvi fólkafløkkurin ikki gjørdi hetta ella hatta, tí alt var farið av lagi á øllum økjum. So fekk ein til svar: »Hvar skulu vit fáa pengarnar frá — hvør skal gjalda?« Fyri at vátta hetta, lati eg — ein av hansara partnarum í gamla landsstýri — sambandsflokkin tosa, hann sigur: »Fólkafløksens bidrag til fládefonyelsen efter krigen var nærmest nul.« Og um, tá ið Hákun Djurhuus gjørdi sáttmála um portugalslutararnar: »så v'dste den pågældende herre på det tidspunkt intet om hvorfra pengene til betalingen skulle komme, men underskrev millionkontrakten med lukkede øjne.« Ja, blindabukk spældi fólkafløkkurin í endurnýggjan av skipafotanum, betur skoðsmál kundir

FØROYA

BANKI

TÓRSHAVN tlf. 1350

ÚTBANKAR:

1 Eysturoy:	Runavík,	tlf. 7227
	Fuglafirði,	tlf. 64
	Lorvík,	tlf. 7
	Skála,	tlf. 7053
1 Norðoyum	Klakksvík,	tlf. 5274

Setið avlopspeningin í BANKAN

ar stendur hann tryggur, og har gevur hann rentu

INNLAN

við 3 mánaða uppsøgn	4% pró anno
BANKABÓK	3½% pró anno
KEKK-KONTO	2% pró anno

Ynskja tygum hægri rentu, kunnu tygum í bankanum keypa kánsbrev við lögtings- ella ríkiskassaábyrgd við umleið 7 % rentu.

Ras—dva—dri

Lag: »Den lille piges fugl er død.«

Hvi hoyrast eingi dong—ding—dong,
hvi syngur eingin garvarsong?
Hvi renna eingi tár í dag,
hvi syngur eingin sorgarlag?

Hvi rodna ei á Torgi flogg
at siga honum síðstu tók?
Hvi sæst her einki flagg so reytt?
Er ei sum steinur lík hans deytt?

★

Um Stalin nýsta deyður er,
eg veit tað ikki — sama ger.
Hvi nýsta hann til gravar fer?
Heilt deyður nú? og rotin er?

So kanska fer at spøkja hann
eina nátt í Kreml, hvør veit, min sann!
Í Hades raknaði hann við
og aftur sat við Lenins lið.

Til Moskva hann — sum fyrsta dag —
um háls og herðar fleyg avstað —
ja, sum ein Gagarin — Titov
— fyrst aftur hitta Molotov.

So skelvir Moskva øll í grund,
hann skræðir alt úr sötum blind,
sum ræddar — klokkur klarrandi;
um tún og torg — og darrandi.

★

Tann dómin feldi Mikla-Ting:
at bannað er hvørt ding—dong—ding,
at eingin gráta má í dag,
at eingin kvøður sorgarlag.

tí Stalin var so reyður mann,
at eingin um hann gráta kann,
at siggjast reytt má einki flagg,
vit siga honum blankt: ó-tagg!

Og alt sum fyrr var skirt hans navn
skal blakast burt for hund og ravn.
Hereftir, tit, tað sigi EG,
skal Sovjet øll tilbiðja MEG!

Ivan.

hann ikki fáa frá tí flokki, ið hann hevur hildið um hálsin á i 8 ár. Hevur fólkafløksins luttøka í skipaflo-taanum aftan á kriggið verið nærmst null. So er null eitt ov høgt tal at seta til fólkafløksins luttøku í skipaflo-tanum til dagin í dag, tað verður eitt tal, ið er langt, langt niðanfyrri null — eitt negativt tal. Fólkafløkkurin hevur rósað sær av, at hann hevur verið við at gera lög-ina viðvíkjandi skipabyggingini — gam-an í — tað kostaði so lítið — bert pappír. Men túverandi landsstýri við javnaðarløgmanni á odda hevur skaffað peningin, og tað er og hevur verið eitt tungt tak, sum bert kann takast saman við donsku javnaðarstjórnini. Av hesum samarbeiðinum og stórtøkum eiga vit í dag ein øktan og prýðiligan skipaflo-ta, sum ongantið áður, og sum alt Føroya fólk er fegið um. Um stjórnmátið fólkafløksins kann av sonnum sigist: Neyð-ar, neyðar Føroya skúta við blindabukk til róðurs.

Hvalba, tann 12. desember 1961.

J. O. Schrøter.

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu verða goldin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heimta grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðs-manni fyri kommununa.

FRØÐBIAR SÓKNAR KOMMUNA

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

El-komfýrar (Ankarsum)

fáast bæði við 3. og 2. plátum hjá

Pf. Maria Poulsen

Tlf. 2000 — 2001 TÓRSHAVN

PRENTSMÍÐJAN Á HEYGSBREYT

TÓRSHAVN

AVRIKAR ALT PRENTINGARARBEIÐI

TELF. 1820

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

NORÐOYA SPARIKASSI

tlf. 5043

stovnaður 1919

tlf. 5043

Sparikassin er opin kl. 10—12 og 14—16, leygardag 10—12½.

Lán verða givin móti veð í jørð og bygningum.

Renta av innskoti er 3½ % p. a. og av innskoti uppá uppsøgn 4 % p. a.